

τὸν ἐξοχώτατον Γράμβιλ : «Βίχε δίκαιον ὁ κ. Κόρβετ νὰ σᾶς γράφῃ, ὅτι ὁ κ. Κομμουνδούρος συνεκάλει τὴν ἐφεδρείαν διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν πλειοψηφίαν. Ὁ κ. Κομμουνδούρος εἶνε ὁ εὐφύεστερος τῶν πολιτικῶν. Ἐλάτε, ἐξοχώτατε, εἰς τὰ Ὀλύμπια, νὰ ἴδῃτε τὸν φιλοπόλεμον λαὸν τῶν Ἀθηναίων πῶς διασκεδάζει, μὴ φροντίζων παντάπασιν περὶ πολιτικῶν καὶ πολιτικῆς. Θὰ μὲ εἰπῆτε ἴσως. «Ἄλλὰ ὁ κ. Τρικούπης ὁ κραυγάζων ὑπὲρ τῆς ταχείας συγκαλέσεως τῆς βουλῆς δὲν γνωρίζει μὲ τί λαὸν ἔχει νὰ κάμῃ;» Καὶ οἱ δύο, ἐξοχώτατε, γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὸν λαόν. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκάλει τὴν ἐφεδρείαν διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν κυβερνητικὴν πλειοψηφίαν, ὁ δὲ κραυγάζει ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων της διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀντικυβερνητικὴν πλειοψηφίαν.»

* *

Καὶ τώρα μοῦ ἔρχονται αἰμοχαρεῖς σκέψεις.

Ἦθελα νὰ παρῆγεν ἔξαψιν εἰς τὸν Χατζῆ-Ἐμὶν ὁ καύσων τοῦ Ἰουλίου καὶ νὰ εἰσῆρχετο οὗτος εἰς τὸ Κράτος καὶ νὰ ἤρχετο εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ νὰ ἐθέριζε νὰ ἐθέριζεν ὅλους τοὺς ἄρρενας, ἐκτός ἐμοῦ, κύριε λαέ, ἐκτός ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος ἤμουν ἐξ ἀρχῆς κατὰ τοῦ πολέμου. Τότε, τί χαρὰ, θὰ ἔμενα μόνος καὶ θὰ ἐπλησίαζα ἀφόβως τὴν πολυπόθητον τράπεζαν περὶ ἣν συγκροτεῖται ἀπογευματινῆ φαιδρὰ, ὡς ἡ δροσιά τῆς νυκτός, χαρίεσσα ὡς τὸ θέαμα τοῦ σεληνοφεγγοῦς ὀρίζοντος τῆς Ἀττικῆς. Τί γέλοια, τί εὐφυαί, καὶ τί κρυφομιλήματα περὶ τὴν τράπεζαν ἐκείνην. Ἄλλὰ τὰ κρυφομιλήματα σας ἢ Σφιγξ, ἢ μυστηριώδης Σφιγξ, τὰ ἤκουασιν, ὦ φαιδρὰ δημήγυρις. Ἐγελούσατε κρυφὰ δι' ἓνα κύριον, ὅστις νύχτα-μεσάνυχτα ἐνεφανίσθη προχθὲς εἰς τὰ Ὀλύμπια μὲ τὴν καλοκαιρινὴν ὀμβρέλλαν του.

* *

Κύριε Τσόχα ! Δὲν μὲ παίρνεις γαρσόνιον εἰς τὸ καφε-
νεῖόν σου ;

Σφιγξ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΧΑΤΖΗ ΓΙΟΡΔΑΝΗ

Κύριε «Μὴ Χάνεσαι»,

Ἱερουσαλήμ τοῦ Ἰουνίου, τοῦ ὀγδοῆντα ἓνα.

Βίμαι ἱκαντηλιανούτης, κριστιανὸ ὀρτόντοξο ἀνθρώπο εἶ-
μαι, Πατριάρχῃ ὑπὸ μπροστασία τοῦ ἐκεῖ βοήθειά σας !
Ἰφτωήχη μου ντιαβάζω, ἰψαλτήρι μου ντιαβάζω, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία ντιαβάζω, ἀρτικ ἡλληνοκαῖς φημερίντες ντιαβάζω,
ἰστέ πατριώτης εἶμαι . . .

Τζάνουμ κύριε ἰμη Κάνεσαι, τί εἶναι αὐτὰ πράγματα
ποῦ φημερίντες γράφουνε ; Ἀλήτειαίς εἶναι ; κακά ! ψέμ-
ματα εἶναι ; ψυχρά ! ζέρεμ μισαῖς καὶ μισαῖς χωριστήκανε,
ἐβρεσολογίαίς λένε, καχπέδες μπιτοῦν μπιτοῦν μοιάζουνε
ποῦ σὲ καντοῦνι στέκουνται, ἰστέ καυγὰ ὑρεῖουνε, τειψίζικα
λέοντας καὶ δείχονταί ! . . .

Τζάνουμ εἰσεῖς τρησεκία ντὲν ἔκετε, κριστὸ ντὲν πιστεύ-
στε ; ἀϊβασίλη χίτσο ποτέσ ντὲν πιστεύετε, ἐκκλησίαίς
ντὲν πάτε, λιτανεαίς ντὲ κάνετε, τούρκοι γινήκατε, ἐβραῖοι
εἴσαστε ;

Τζάνουμ σκολεῖα ντὲν ἐμποιήσατε, Κοραῆ ντὲν ντιαβά-
ζετε, Οἰκονόμο Φαρμακίνη ντὲν ξέρετε, ἠτικὴ ντὲν σπον-
τάζετε ; Ἐπιστήμια, Πανεπιστήμια, γυμνάσια, ἀφεντρία,
λύκεια, τοιλύκεια μπούτζαρα οὐλα εἶναι ! . . . Ἱστορία ξέ-
ρετε ; ὄχι ! Γκαιογραφία ξέρετε ; ὄχι ! αἰ κούτσουρα εἴσα-
στε ! Φυσικὴ ντὲν ξέρετε, ἀφύσικοι εἴσαστε . . . τέκναις
ντὲν ξέρετε, λαπατζῆντες εἴσαστε . . .

Ντιοῖκησι σασκὶν σουμπουρλόντικη ἔκετε ; Χίτσο τί-
ποτα ! . . . Χασνέδες κλεύουνε, τακυντρομεῖα ληστεύουνε,
ἐπαρκεία καϊμέντες κάουνε, ἐφορεία οἰκόπεντα ἀρπάζουνε,
μοναστήρια γντύνουνε, στρατιώται μαριονέταις κάανε, πό-
λεμο τρέμουνε, τζοχάντες βγάλουμε, Ἑλληνικὸ ζήτημα
κατὰ διαβόλου ἐπῆγκε ! . . .

Τζάνουμ βασιλεῖα χίτσο ὀλμάσσα ντὲν ἔκετε ;

Ντιοῖκησι σασκίνη εἶναι, βουλή μουλὴ τζαναμπέτικη
εἶναι, λαὸς κοπόγλου εἶναι, ἀρτικ βασιλεῖαίς τί εἶναι ;
Φημερίντα ντικὴ σου ντιάβασα, ἰστέ βασιλεῖα ἀνεύτυνο
γράφεις, τί τὰ πῆ ἀνεύτυνο ;

Σασκὶν βασιλεῖαίς Πάππας εἶναι ;

Ἐμεῖς Πατριάρχῃ ἔκουμε, τέατρο ντὲν πάσι, τσιφλίκια
ντὲν ἔκει, τζουμπούσια ντὲν κάνει, ὑπασπιστάς ὑπερασπι-
στάς ντὲν ἔκει, αὐλαίς ντὲν ἔκει, ἀχούρια χαμούρια ντὲν
ἔκει, ἀμαξαῖς ἀλογα ντὲν ἔκει (ἔμὲν μία καμήλα για καρ-
βάνι ἔκει) στρατοῦς βαπόρια ντὲν ἔκει, ὄμως οὐλὼ εὐτύνη
ἀπάνω του ἔκει ! . . . Τεὸ του λατρεύει, λαὸ του ἀγκαπάει,
πατέρας μας εἶναι . . .

Ἄνταμ κύριε ἰμη Κάνεσαι, Χριστὸς ἀνεύτυνος ἦτανε ;

Βασιλεῖαίς καλὸς εἶναι ; ἀνεύτυνος χίτσο ντὲν εἶναι,
ἀρτικ βασιλεῖαίς τεὸς εἶναι, γιὰ λαὸ του σταυρώεται . . .

Γιόξαμ, λαὸς κακὸς εἶναι, ἀντιπρόσωποι ντιπρόσωποι κα-
κοὶ εἶναι, ντιοῖκησι κακὰ παγαίνει, βασιλεῖαίς ἀνεύτυνος
εἶναι, κατὰ διαβόλου οἴλοι τὰ πάτε . . .

Εἶπα καὶ ἐλάλησα ἀμαρντίαν οὐκ ἔχω.

Χατζῆ Γιορδάνης.

ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Τεργέστη Ἰούνιος.

Καὶ ἐν Τεργέστη, ὡς ἐν Ἀθήναις, ὑπάρχει κῆπος τοῦ
λαοῦ. Ἄλλ' ἐν Τεργέστη, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς εὐρωπαϊ-
καῖς πόλεσι, πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἔχουσιν ἓνα λόγον, ἓνα
σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἀνευρίσκει εὐθὺς εἰς τὸ ὄνομά των. Ἐν
Ἀθήναις πολλὰ ἀντικείμενα φέρουσιν ὀνόματα μόνον, ἀνευ
οὐδενὸς σκοποῦ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐννοίας, ἢ Ἀκαδημία ἐπὶ
παραδείγματι, ἥτις τὸ πολὺ μελλοντικὴν σημασίαν, ὡς ἡ
μουσικὴ τοῦ Βάγνερ δύναται νὰ ἔχῃ, καὶ ἄλλα κατ' εὐφη-
μισμὸν ὀνομάζονται, ἢ ἀπολλῶσιν τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐν-
νοίαν ἐν μόνῃ τῇ ὀνομασίᾳ των περιωρισμένην, ὡς ὁ ἡμέ-
τερος κῆπος τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐν πρώτοις ὁ ἡμέτερος αὐτὸς
κῆπος δὲν εἶναι κῆπος, ἀφ' ὅτου μάλιστα αἱ δύο αὐτοῦ
πλευραὶ προωρίσθησαν διὰ τὰς δύηλας χρεῖας τῶν συμπο-
λιτῶν μας, ἀλλὰ δὲν εἶναι κῆπος οὔτε τοῦ λαοῦ, διότι ὁ
λαὸς δὲν εὐρίσκει ἐν αὐτῷ οὐδὲν τὸ προκαλοῦν τὴν συνά-
θροισίαν του, πλὴν τῶν δύο οὐρητηρίων ἐν οἷς ὁ Ἑλλη-